

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2009/55/EK IRÁNYELVE

(2009. május 25.)

a magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

A mentesség alkalmazását ezért korlátoktól és feltételektől függővé kell tenni.

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

- (5) A jövedéki adó és a hozzáadottérték-adó területén elfogadott harmonizált rendelkezések következtében az importra vonatkozó mentességekre és kedvezményekre szülő szabályok okafogyottá váltak e területeken;

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

- (6) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

- (1) A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

- (2) Annak érdekében, hogy a tagállamok népei jobban tudatában legyenek a Közösség tevékenységeinek, a magánszemélyek számára előnyös intézkedéseket fenn kell tartani azért, hogy a Közösségben a belső piaci feltételek biztosítva legyenek.
- (3) A magánszemélyek személyes tulajdonának egyik tagállamból a másik tagállamba történő behozatalára vonatkozó adóakadályok olyanok, amelyek egyebek mellett gátolják a személyek szabad mozgását a Közösségen belül. Ezért ezen akadályokat adómentességek bevezetésével a lehető legnagyobb mértékben fel kell számolni.
- (4) Ezen adómentességek csak a nem kereskedelmi vagy nem spekulatív jellegű termékek behozatalára alkalmazhatók.

- (1) Az alábbiakban meghatározott feltételekre és esetekre is figyelemmel minden tagállam mentesíti a magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott személyes vagyontárgyat az ilyen vagyontárgyra általánosságban alkalmazott fogyasztási adóktól.

- (2) Nem tartozik ezen irányelv hatálya alá:

a) a hozzáadottérték-adó

b) a jövedéki adó

- c) az országban belül az (1) bekezdésben említett vagyontárgy használatával összefüggő különleges és/vagy időszakos vámok és adók, mint például a gépjármű-regisztrációs díjak, útdíjak és televíziós díjak.

⁽¹⁾ A 2008. december 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A 2008. szeptember 17-i vélemény HL C 77., 2009.3.31., 148. o.

⁽³⁾ HL L 105., 1983.4.23., 64. o.

⁽⁴⁾ Lásd az I. melléklet A. részét.

2. cikk

A vagyontárgyra vonatkozó feltételek

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „személyes vagyontárgy” az érintett személyek személyes használatát vagy háztartásuk szükségleteit szolgáló vagyontárgy. Az ilyen vagyontárgy jellegénél vagy mennyiségénél fogva nem tükrözhet semmilyen kereskedelmi érdeket, és azt nem szánhatják a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szülő, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdése, valamint 10. és 13. cikke értelmében gazdasági tevékenységre. Az érintett személy számára a szakmájának vagy foglalkozásának végzéséhez szükséges szerszámokat vagy eszközöket is személyes vagyontárgyként kell kezelni.

(2) Az (1) cikkben előírt mentességet olyan személyes vagyontárgyra adják meg:

- a) amelyet valamely tagállam hazai piacán hatályos általános adózási feltételek mellett szereztek be, és amely a származási tagállamból történő kilépése alapján nem esik semmilyen fogyasztási adó mentességének vagy visszatérítésének hatálya alá. Ezen irányelv alkalmazásában a 2006/112/EK irányelv 151. cikkében – kivéve annak (1) bekezdése, első albekezdésének e) pontját említett feltételek mellett beszerzett termékek e feltételeket kielégítőnek minősülnek;
- b) amelyet az érintett személy ténylegesen használt a tartózkodási hely megváltoztatása vagy a másodlagos lakóhely létrehozása előtt. Motorhajtású járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízi járművek és sportcélú légi járművek esetében a tagállamok előírhatják, hogy az érintett személynek azokat a tartózkodási hely megváltoztatása előtt legalább hat hónapja használnia kellett.

Az a) pont második mondatában említett áruk esetében a tagállamok előírhatják, hogy:

- i) motorhajtású járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízi járművek és sportcélú légi járművek esetében az érintett személy azokat a tartózkodási hely megváltoztatását megelőzően legalább 12 hónapja használja;
- ii) egyéb termékek esetében az érintett személy azokat a tartózkodási hely megváltoztatását megelőzően legalább hat hónapja használja.

(3) Az illetékes hatóságok igazolást kérnek arra vonatkozóan, hogy a motorhajtású járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízijárművek és sportcélú légi járművek esetében a (2) bekezdésben említett feltételeket

teljesítették. Egyéb tulajdon esetén csak abban az esetben kérnek ilyen igazolást, ha csalás komoly gyanúja merül fel.

3. cikk

Behozatali feltételek

A vagyontárgyat a 7–10. cikkben meghatározott időszakokon belül egy vagy több alkalommal lehet behozni.

4. cikk

A behozatalt követő kötelezettségek

A behozott motorhajtású járműveket (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsikat, lakóautókat, szabadidős célú vízi járműveket és sportcélú légi járműveket az azok adómentes behozatalát követő 12 hónapos időszak során nem lehet értékesíteni, bérbe vagy kölcsönbe adni, kivéve a rendeltetési tagállam illetékes hatóságainak megelégedésére kellően indokolt körülmények esetén.

5. cikk

Bizonyos típusú tulajdonra vonatkozó konkrét feltételek

A hátsólovak, motorhajtású közúti gépjárművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízijárművek és sportcélú légi járművek behozatalára vonatkozó mentességet csak akkor adják meg, ha a magánszemély szokásos tartózkodási helyét a rendeltetési tagállamba helyezi át.

6. cikk

A tartózkodási hely meghatározására vonatkozó általános szabályok

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „szokásos tartózkodási hely”: az a hely, ahol a személy általában él, azaz minden naptári évben legalább 185 napot tartózkodik személyes és foglalkozási kötıdésnek vagy – foglalkozási kötıdés nélkül nem rendelkező személy esetében – olyan személyes kötıdésnek miatt, amelyek szoros kapcsolódást mutatnak a személy és a között a hely között, ahol él.

Olyan személy esetében azonban, akinél a foglalkozási és a személyes kötıdés különböző helyhez kapcsolódnak és aki ebből következően két vagy több tagállamban különböző helyeken él, a szokásos tartózkodási helynek a személyes kötıdése szerinti helyet kell tekinteni, feltéve hogy az adott személy ide rendszeresen visszatér. Ez utóbbi feltételt nem szükséges teljesíteni azon esetben, ha a személy egy meghatározott időtartamú feladat elvégzése érdekében lakik valamelyik tagállamban. Valamely egyetemre vagy iskolába való járás nem utal a szokásos tartózkodási hely áthelyezésére.

(2) A magánszemélyek bármilyen megfelelő módon igazolják szokásos tartózkodási helyüket, így például személyazonosító igazolvánnyal vagy bármilyen egyéb érvényes okmánnyal.

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

(3) Ha a rendeltetési tagállam illetékes hatóságainak kétségei vannak a (2) bekezdésnek megfelelően megadott, szokásos tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozat érvényességével kapcsolatban, illetve bizonyos különleges ellenőrzések céljából, e hatóságok bármilyen általuk előírt tájékoztatást vagy további bizonyítékot kérhetnek.

II. FEJEZET

SZEMÉLYES VAGYONTÁRGY BEHOZATALA A SZOKÁSOS TARTÓZKODÁSI HELY ÁTHELYEZÉSÉVEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

7. cikk

(1) Az 1. cikkben előírt mentességet a 2–5. cikkben meghatározott feltételek függvényében adják meg a magánszemély által szokásos tartózkodási helye áthelyezésekor behozott személyes vagyontárgya tekintetében.

Az esetleg alkalmazható bármilyen közösségi árutovábbítási eljárás sérelme nélkül, a mentesség megadása a termékek egyszerű papíron szereplő leltára elkészítésének függvénye, amelyet az állam által előírt esetben egy nyilatkozat kísér, amelynek mintáját és tartalmát a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 248a. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban határozzák meg. A termékleltárban nem lehet értékre vonatkozó hivatkozást megkövetelni.

(2) Az utolsó vagyontárgyat a szokásos tartózkodási hely áthelyezését követően legkésőbb 12 hónappal kell behozni. Abban az esetben, ha a 3. cikkel összhangban a vagyontárgyat a fent említett időszak során több művelet keretében hozzák be, a tagállamok csak az első behozatal alkalmával írhatják elő teljes körű leltár benyújtását, amelyre későbbi költözések esetén hivatkozhatnak más vámhivatalok is. E leltárt az a rendeltetési tagállam illetékes hatóságainak beleegyezésével ki lehet egészíteni.

III. FEJEZET

SZEMÉLYES VAGYONTÁRGY BEHOZATALA A MÁSODLAGOS LAKÓHELY BERENDEZÉSÉVEL VAGY ELHAGYÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

8. cikk

(1) Az 1. cikkben előírt mentességet a 2–5. cikkben meghatározott feltételek függvényében adják meg a magánszemély által egy másodlagos lakóhely berendezésére behozott személyes vagyontárgya tekintetében.

E mentességet csak abban az esetben adják meg, ha:

- a) az érintett személy a másodlagos lakóhely tulajdonosa, vagy azt legalább 12 hónapos időszakra bérlő;
- b) a behozott tulajdon megfelel a másodlagos lakóhely szokásos bútorzatának.

(2) A mentességet az (1) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel abban az esetben is megadják, ha a másodlagos lakóhely elhagyását követően a vagyontárgyat a szokásos tartózkodási helyre vagy egy másik másodlagos lakóhelyre hozzák be, feltéve hogy a szóban forgó vagyontárgy ténylegesen az érintett személy birtokában volt, és ő azt a másodlagos lakóhely létrehozása előtt használta.

Az utolsó vagyontárgyat legkésőbb 12 hónappal a másodlagos lakóhely elhagyását követően kell behozni.

IV. FEJEZET

VAGYONTÁRGY BEHOZATALA A HÁZASSÁGKÖTÉSKOR

9. cikk

(1) A 2–5. cikk sérelme nélkül házasságkötés esetén bármely személy jogosult az 1. cikk (1) bekezdésében említett adók alóli mentességre az általa megszerzett vagy a birtokába került személyes vagyontárgyának azon tagállamba történő behozatalakor, amelybe szokásos tartózkodási helyét át kívánja helyezni, feltéve hogy:

- a) az ilyen behozatalra a házasságkötés tervezett napját 2 hónappal megelőzően kezdődő és a házasságkötés tényleges napja után 4 hónappal végződő időszakban kerül sor;
- b) az érintett személy bizonyítja házasságkötésének megtörténtét, vagy azt, hogy a házasságkötéshez szükséges előzetes formalitások intézését megkezdték.

(2) Mentesség jár a házasságkötés alkalmából szokásosan adott ajándékok tekintetében is, amelyeket az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő személynek olyan személyek adnak, akiknek szokásos tartózkodási helye a rendeltetési tagállamtól eltérő tagállamban van. A mentességet olyan ajándékokra alkalmazzák, amelyek egységnyi értéke nem haladja meg a 350 EUR-t. A tagállamok azonban 350 EUR értéket meghaladóan is adhatnak mentességet, amennyiben az egyes mentességet élvező ajándékok értéke nem haladja meg az 1 400 EUR-t.

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(3) A tagállamok e mentesség megadását megfelelő garancia nyújtásától tehetik függővé, amennyiben a vagyontárgyat a házasságkötés napja előtt hozzák be.

(4) Abban az esetben, ha a magánszemély a házasságkötésre megadott naptól számított 4 hónapon belül nem bizonyítja házasságkötését, az adók a behozatal napjával esedékessé válnak.

V. FEJEZET

ELHUNYT SZEMÉLY ÖRÖKLÉS RÉVÉN MEGSZERZETT SZEMÉLYES VAGYONTÁRGYÁNAK BEHOZATALA

10. cikk

A 2. cikk (2) és (3) bekezdésétől, valamint a 4. cikktől és az 5. cikk (2) bekezdésétől eltérve, de a 2., 3. és 5. cikkben foglalt egyéb rendelkezések sérelme nélkül bármely magánszemély jogosult az 1. cikk (1) bekezdésében említett adók alóli mentességre, aki elhunyt személy valamely tagállamban található személyes vagyontárgyának tulajdonjogát vagy hasznélvezeti jogát öröklés útján szerzi meg, amikor ezt a vagyontárgyat abba a másik tagállamba hozza be, amelyben lakóhellyel rendelkezik, feltéve hogy:

- a) a magánszemély a tagállam illetékes hatóságainak átadja a származás szerinti tagállam jegyzője vagy más illetékes hatósága által kibocsátott nyilatkozatot, amely szerint az általa behozott vagyontárgyat öröklés útján szerezte;
- b) a vagyontárgyat legfeljebb két éven belül hozzák attól a naptól számítva, amelyen az ilyen személynek a vagyontárgy a birtokába jutott.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

(1) A tagállamok törekednek arra, hogy a magánszemélyek ezen irányelvben megállapított korlátokon belül és feltételek mellett lebonyolított behozatalára vonatkozó formalitásokat a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék és törekednek az olyan ellenőrzésekkel összefüggő behozatali formalitások elkerülésére, amelyek a rendeltetési tagállamba való belépéskor történő jelentős mértékű kirakodással és visszarakodással járnak.

(2) A 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározottakat kivéve, az adómentességek megadására vonatkozóan az ezen irányelvben megállapítottaknál liberálisabb feltételeket tarthatnak fenn és/vagy vezethetnek be a tagállamok.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok ezen irányelv alapján a Közösségen belül nem alkalmazhatnak annál kedvezőtlenebb adómentességeket, mint amelyeket magánszemélyek harmadik országból érkező személyes tulajdonának behozatalára alkalmaznak.

12. cikk

(1) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el és különösen a 11. cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásából fakadó bármilyen eredményt. Bizottság tájékoztatja ezekről a többi tagállamot.

(2) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően két évente beszámolót küld a Tanács és az Európai Parlament részére az ezen irányelv tagállamokban történő végrehajtásáról.

13. cikk

Az I. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 83/183/EGK irányelv hatályát veszti, az I. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

14. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 25-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. ŠEBESTA

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és egymást követő módosításainak listája

(lásd a 13. cikket)

A Tanács 83/183/EGK irányelve
(HL L 105., 1983.4.23., 64. o.)

A Tanács 89/604/EGK irányelve
(HL L 348., 1989.11.29., 28. o.)

A Tanács 91/680/EGK irányelve,
(HL L 376., 1991.12.31., 1. o.)

A Tanács 92/12/EGK irányelve,
(HL L 76., 1992.3.23., 1. o.)

Kizárólag 2. cikk, (2) bekezdés, harmadik francia bekezdése tekintetében

Kizárólag a 23. cikk, (3) bekezdés, második francia bekezdése tekintetében

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája

(lásd a 13. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
83/183/EGK	1984. január 1.
89/604/EGK	1990. július 1.
91/680/EGK	1993. január 1. ⁽¹⁾
92/12/EGK	1993. január 1. ⁽²⁾

⁽¹⁾ A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ezen irányelv 1. cikke (1)–(20) és (22), (23) és (24) bekezdésében és a 2. cikkében meghatározottaknak megfelelő intézkedések 1993. január 1-jén hatályba lépjenek.

⁽²⁾ Tekintettel azonban a 9. cikk (3) bekezdésére, a Dán Királyság jogosult legkésőbb 1993. január 1-jén bevezetni a rendelkezésnek megfelelő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

83/183/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés
—	1. cikk (2) bekezdés, a) pont
—	1. cikk (2) bekezdés, b) pont
1. cikk (2) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés, c) pont
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	2. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont
2. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	2. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont
2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat
2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, első francia bekezdés	2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, i. pont
2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, második francia bekezdés	2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, ii. Pont
2. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, utolsó mondat	—
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk (3) bekezdés
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk (1) bekezdés	—
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk
6. cikk	6. cikk
7. cikk (1) bekezdés, a) pont	7. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (1) bekezdés, b) pont	7. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (2) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg	8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg
8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, i. és ii. pont	8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, a) és b) pont
8. cikk (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
9., 10. és 11. cikk	9., 10. és 11. cikk
12. cikk (1) bekezdés	—
12. cikk (2) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
12. cikk (3) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés
—	13. cikk
—	14. cikk
13. cikk	15. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet